

Alkemiaa osa4 Laurin kiteytys

Alkemia-sana viittaa muinaiseen tutkimukseen, aikansa tieteeseen eri puolilla maailmaa. Alkemistit pyrkivät tutkimaan ja todistamaan sekä fyysistä että metafyyistä mahdollisuutta muodonmuutokseen.

Fyysikot ovat todistaneet, että aine ja energia ovat vain saman plasman eri muotoja, taajuuksia, jotka voivat muuttua yhdestä toiseen tai olla molempia samanaikaisesti. Itse tutkin myös tätä mahdollisuutta omassa ruumiillistuneessa muodossani. Mitään muuta kuin muutosta ei maan päällä ole. Muutos on voima itsessään, ja nykyalkemistin työ on lopulta innoittavaa taitoa ja taidetta, joka ei pääty koskaan.

Taistelu muutosta vastaan on turhaa, mutta sen hyväksyminen, sen voimaan yhtyminen on meille mahdollista. Tämä tietoinen suuntaus luo yhteyden fuusiovoimaan, missä näennäisesti yhteensopimattomat ainekset yhtyvät joksikin vielä tuntemattomaksi uudeksi. Tämä on nykyajan alkemiaa.

Olemme luoneet maailman, jossa virikkeiden ja mahdollisuuksien määrä vain kasvaa. Miten osaan erottaa oleellisen epäoleellisesta? Miten voin tulla yksinkertaiseksi uudelleen? Tämä on oman aikamme alkemian haaste ja mahdollisuus: löytää kultahippuset vaskoolin sorasta.

Eilinen versio minusta on jo mennyt. Uusin versionni voi avautua, jos suostun antamaan vanhan itseni menehtyä. Elämäni todellisin maasto on sisälläni. Nykyajan alkemia on jalkautumista kartalta maastoon, laskeutumista kiireestä kantapäähän, siirtymistä periferiasta keskukseen, ainutkertaisen hiukkaseni, koostumukseni ytimeen. Sen elävän plasman keskellä on tila, olemisen tila. Alkemia on tämän yhdistävän keskuksen löytämisen taitoa, sen kuuntelemista ja tottelemista, nyt.

Elämäni fuusioituminen yhdeksi kaikensisältäväksi kokonaisuudeksi juuri näin, juuri nyt, tässä hetkessä, paikassa ja tilanteessa, jossa ilmenen, on ihmeellisen yksinkertaista, koska mitään muuta mahdollisuutta ei todellisuudessa ole. Olen siis mitä olen, kun hyväksyn sen ilman vastakohtaa nyt.

Nykyihmisen mieli on kuitenkin ohjelmoitu muistamaan kipu ja ahdistus, märehtimään sitä sen poistamisen sijasta. Elän nykyhetken voiman, menneisyyden ja tulevaisuuden ristiaallokossa, ojan ja allikon välissä, syden ja saven vetovoimien kentässä. Kreikan mytologiassa tätä kuvasi Odysseuksen reitti Scyllan ja Kharybdiksen lävitse. Joskus reitti on helppo, kun ohjaudun kultaista keskitietä hetkestä toiseen, iloiten hyvästä olosta, onnistumisesta, menestyksestä. Ennemmin tai myöhemmin tuulen suunta kuitenkin muuttuu, odotukseni ei toteudu, tekemiseni ei elävöitä tai täytä tavoitetta, jonka oletan olevan niin tärkeä. Petyn, suutun, masennun, annan periksi, syytän tai syyllistyn, turhaudun, tai pinnistän, ponnistan, taistelen.

Sisälleni on iskostunut lukemattomia uskomuksia siitä, miten minun pitäisi navigoida ennalta määriteltyjä polkuja, samastua toisten kartoittamaan uskomusten suohon, rämpiä kykyäni mukaan odotusten, oletusten ja ennakkoluulojen maastossa, kuunnellen loppumattomiin asiantuntijoiden näkemyksiä. Miten selviän tästä ristiriidan maastosta ja palaan eläväksi, uudeksi, vapaaksi? Se on jokapäivän alkemiaa. Ristiriitojen kohtaamista en voi välttää. Ihmissuhteemme ovat haastavia, muuttuvien olosuhteiden keskellä eläminen on usein kuin lyijyä.

Ennemmin tai myöhemmin tulee aina vastoinkäymisiä, jotka vain minä voin kohdata uutena, kun olen valmis. Liittyessäni muutoksen ja nykyhetken voimaan voin löytää uusia ratkaisuja, mahdollisuuksia yhdistää ja yhtyä. Minun ei tarvitse olla oikeassa eikä toisen väärässä.

Fusion alkemistinen voima vaatii paljon ja ei mitään. Ensisijaisesti se on luopumista. Ensimmäinen, mistä luovun, on viimeisin ajatus, joka pyrkii hallitsemaan minua ennaltaopittujen muottien mukaisesti. Uskomuksista vaarallisimmat liittyvät usein niin kutsuttuun henkiseen kasvuun. Mitään henkistä kasvua ei todellisuudessa ole, on vain riisuutumista siitä, mikä peittää elämän todellisuuden kaiken opitun, valmiiksi kaavoitetun krääsän alle. Voin kohdata itseni, elämän, todellisuuden ainoastaan nyt.

Alkemistin työ alkaa itsetuntemuksesta. Opi tuntemaan mistä koostut, opi hiljentämään papukaijameiesi, olemaan läsnä nykyhetkessä, aisteissasi, ruumiissasi, valmiina luopumaan menneestä versiostasi. Opi olemaan kuulolla havaintosi tilassa, elinvoimasi kentässä, joka on laajempi kuin pelkät aistisi. Tämän havainnon herättäminen henkiin vaatii luopumista kaikesta vähempiarvoisesta, jota riittää ajassamme.

Työni tässä vaiheessa kutsun sinua tutkimaan ja avaamaan kansani elävää läsnäoloa nykyhetken voiman ja muutoksen aaltojen keskipisteessä. Kyky olla yhteydessä nykyhetken voimaan, muutoksen voimaan, yhdistää minut tahtoon, joka ei enää anna vaihtoehtoja, enkä niitä myöskään enää halua. Tiedän, mitä tiedän nyt ja se on tarpeeksi. En toivo, en odota. Olen.

Olemisesta kumpuaa tekemiseni, totuuteni, antini, ansioni. Kaikki tämä kumpuaa elämän armollisesta rakkaudesta omaa muotoaan, minua, kohtaan. Näin on ja olkoon.

Teen työtä yksittäisten ihmisten, pariskuntien sekä ryhmien kanssa. Minua voit tavata yksityisesti kotonani Tampereella, videopuheluiden välityksellä, sekä ajoittain Helsingissä tai muualla Suomessa.

Lauri Siirala
info@laurisiirala.fi
045-6711303
www.laurisiirala.fi